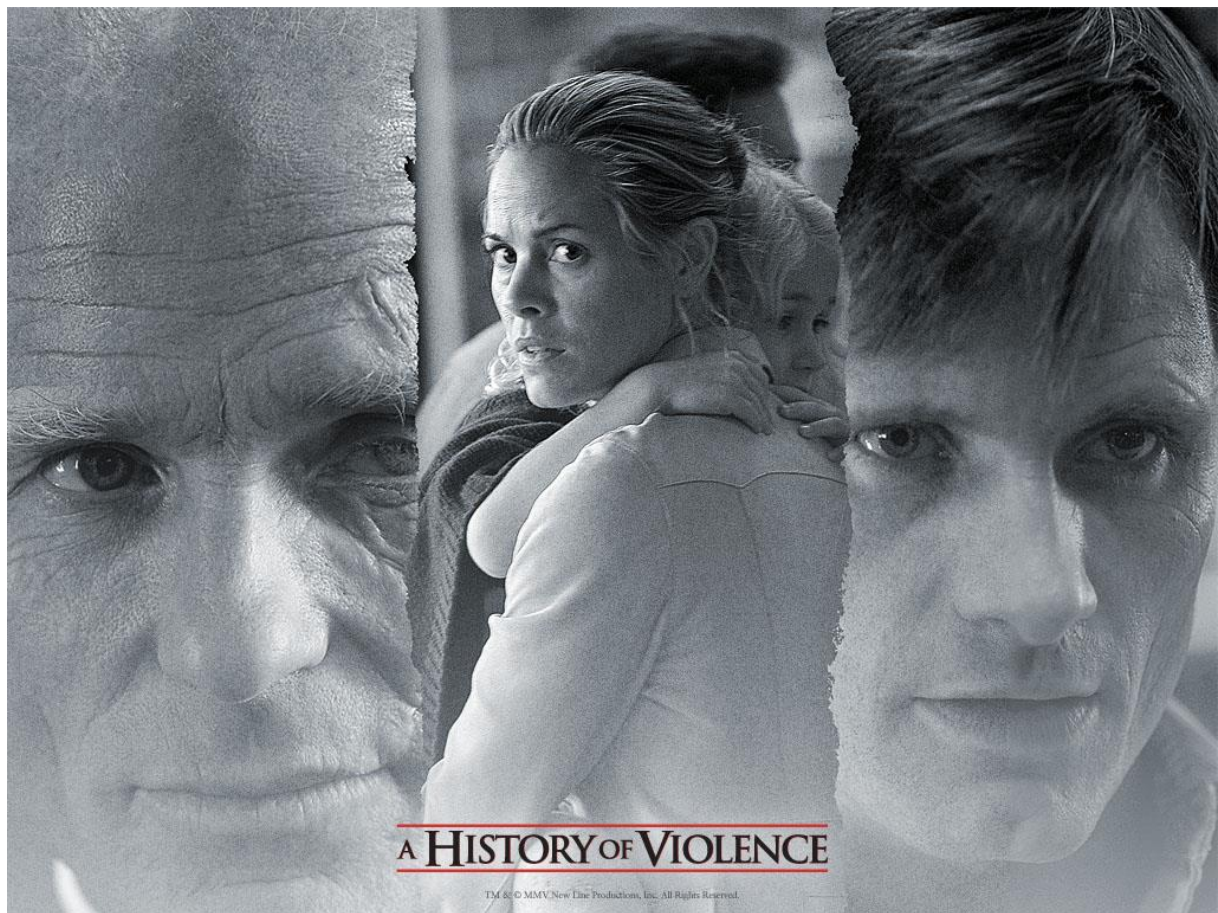

Criminologische analyse

VOORWOORD

Voor u ligt een criminologische analyse n.a.v. de film “A Brief History of Violence” uit het jaar 2005. Naast het feit dat de film zeer vermakelijk is om te bekijken en heel wat nominaties en awards heeft gewonnen, bevat de film een thematische laag. Deze laag is te herkennen in de verschillende personages, maar worden vooral duidelijk als er met een criminologische bril naar gekeken wordt. Het is juist het verwerken van deze theorieën, wat deze simpel uitziende film, zo goed maakt.

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	2
Inleiding.....	4
Leeswijzer.....	4
1. Terreinverkenning	5
2. Culturen en etniciteit	7
3. Diversiteit en geslacht	8
4. Jeugd	9
5. Geweld en stimulerende middelen	10
6. Organisatie en georganiseerde misdaad	11
Conclusie en advies	13
Bronnenlijst	14

INLEIDING

“A History of Violence” is de verfilming van de gelijknamige novel van John Wagner en Vince Locke. In de film volgen we Tom Stall (gespeeld door Viggo Mortensen), zijn vrouw Edie (Maria Bello) zijn tienerzoon Jack (Ashton Holmes) en zijn jongste dochter Sarah (Heidi Hayes). Het leven van Tom wordt volledig op zijn kop gezet wanneer twee moordenaars een poging wagen om in het restaurant van Tom een overval te plegen. De poging wordt door Tom heroïsch verijdeld en zonder blikken en blozen, schakelt hij de twee overvallers uit. Het is vanaf dit moment dat Tom zijn rustige leven kan vergeten. Hij is de lokale held die overal in het nieuws te zien is.

Door deze bekendheid komt hij in aanraking met een maffialid genaamd Carl Fogarty (Ed Harris) en zijn twee handlangers. Carl is ervan overtuigd dat Tom niet een simpele restauranteigenaar is, maar in werkelijkheid bekend staat onder de naam Joey Cusack, een vroegere huurmoordenaar uit Philadelphia. Carl pusht Tom zo ver dat hij zichzelf en zijn geliefden wederom moet verdedigen en wat blijkt? Tom is inderdaad de Joey waarover Carl het steeds heeft. Voor Tom is de maat nu echter vol, hij neemt het heft in eigen handen en gaat terug naar Philadelphia om een einde te maken aan zijn geschiedenis. Met deze actie schakelt hij de maffiagroep, waar hij vroeger onderdeel van was, uit. Zelfs zijn broer Richie Cusack wordt hierbij niet gespaard. Nadat hij eenmaal zijn geschiedenis letterlijk heeft uitgemoord, keert hij terug, afvragend of zijn gezin hem zal accepteren voor de persoon die hij werkelijk was en de man die hij graag wilt zijn.

LEESWIJZER

Dit verslag is opgedeeld in twee gedeeltes. In de hoofdstukken 1 t/m 6 worden vanuit verschillende invalshoeken theorieën behandeld die criminologisch gedrag zouden kunnen verklaren, welke naar voren komen in de film. Aan het einde van dit verslag wordt er een advies gegeven hoe dergelijke gedrag voorkomen kan worden, of hierop beter geanticipeerd kan worden.

1. TERREINVERKENNING

Ook al zou de wet niet bestaan, dan zouden mensen zich toch nog gedragen. Hoe komt dit? Volgens Hirschi heeft dit te maken met sociale controle. Deze theorie geeft aan dat een persoon de vraag stelt “waarom plegen we géén crimineel gedrag?” i.p.v. “waarom plegen mensen crimineel gedrag?”. Dit heeft te maken met de binding die iemand wel of niet heeft met de maatschappij. Hierbij kan gedacht worden aan:

- Binding doordat een persoon open staat voor gevoelens van anderen
- Binding doordat een persoon investeert in de maatschappij
- Binding doordat een persoon betrokken is in de maatschappij
- Binding doordat een persoon overeenstemmende ideeën heeft over rechtsregels.

Als een persoon op één van deze gebieden geen of minder binding heeft, dan zal hij of zij crimineel gedrag (kunnen) vertonen. In de film komt dit duidelijk naar voren in de openingsscène, waarin we twee moorddadige criminelen zien genaamd Leland en Billy. In deze scène zien we dat Leland de eigenaar van een hostel en de schoonmaakster vermoordt i.p.v. netjes afrekent voor de kamer, waarna enkele minuten later Billy een klein meisje neerschiet, alleen maar omdat hij water ging halen en zag dat er iemand nog leefde. Voor hen waren het vermoorden van deze mensen, makkelijker dan netjes betalen voor de kamer en het water. Later in de film zien we deze twee personages hetzelfde doen, nadat Billy zegt “we hebben geen geld”, antwoordt Leland “dat is simpel opgelost”, waarna ze het restaurant van Tom Stall binnenstappen.

Een andere theorie die op het gebied van terreinverkenning naar voren komt is labelling. Onder labelling wordt verstaan dat een persoon een bepaald kenmerk met zich meekrijgt, gewenst of ongewenst. Dit kan zijn dat iemand ooit in zijn leven een vergrijp heeft gedaan en vervolgens daar nooit meer vanaf komt. Dit resulteert dat deze persoon geen normaal leven kan leiden of opnieuw kan beginnen met zijn leven. De persoon raakt gestigmatiseerd met als resultaat dat hij uiteindelijk weer terugvalt in zijn crimineel gedrag. Becker beschrijft dat een persoon deze label niet aan zichzelf toekent, maar dat het juist anderen zijn die door middel van sancties en regels de label aan een persoon toekennen.

Aan het einde van de film komt duidelijk naar voren dat Tom Stall de persoon is die gelabeld is. In het verleden was hij Joey Cusack een crimineel die niet schroomde voor moord. Op een bepaald punt in zijn leven heeft hij ervoor gekozen om deze identiteit te begraven en een nieuw leven te beginnen. Eenmaal bekend geworden door zijn heldendaad, komen anderen hem weer opzoeken. Ze confronteren hem met zijn verleden, waardoor hij door omstandigheden genoodzaakt wordt weer te vervallen in zijn crimineel gedrag. Ongeacht of hij dit gedrag vertoont met goede bedoelingen. Moord blijft immers moord, dit valt niet goed te praten doordat hij zijn familie probeert te beschermen.

De *Differential reinforcement theory* van Jeffery komt ook tot uiting in de film. Onder deze theorie wordt verstaan dat een persoon d.m.v. positieve of negatieve prikkels (operante conditionering) crimineel gedrag kan aanleren. Hoewel in de film dit niet specifiek benoemd en getoond wordt, kan de conclusie wel getrokken worden dat de theorie van toepassing is op Tom Stall (Joey Cusack) en eventueel zijn broer Richie Cusack. Ze zijn namelijk

beiden opgegroeid in een maffiafamilie en hierdoor kan aangenomen worden dat zij met de paplepel ingegoten hebben gekregen wat wordt verstaan onder gewenst gedrag binnen de maffiafamilie.

Joey Cusack kiest echter later ervoor om niet meer dit leven te leiden. Hij wordt volwassener en beseft dat bepaalde zaken niet kunnen. Volgens de theorie van Kohlberg, betekent dit dat Joey (in de vorm van Tom Stall) stijgt in *levels* en *stages*, waardoor er een groter besef ontstaat over hetgeen waarin hij verwickeld is en de gevolgen ervan. M.a.w. Tom leert uiteindelijk zijn antisociale gedrag te beheersen en is zich bewust van de emoties die samengaan met crimineel gedrag. Joey is als huurmoordenaar echter introvert van karakter en heeft weinig stimuli nodig om zijn crimineel gedrag te vertonen. Dit blijkt ook als het gedrag afgezet wordt in het model van Eysenck en komt tot uiting in de film. Enkele voorbeelden uit de film zijn:

- Het moment dat hij de moorddadige overvallers afrekent. Door geringe stimuli is hij in staat opeens uit te halen en zonder twijfel beide overvallers neer te schieten, waarbij de laatste zelfs een kogel door zijn hoofd kreeg. Dit is ook een aanwijzing in hoeverre Tom reageerde op de stimulans die ontstond door de overvallers.
- Het tweede moment in de film was het moment dat Carl met zijn handlangers een bezoekje bij hem thuis brachten. Ook hier zie je letterlijk Tom in zichzelf keren en is het een kwestie van tijd tot hij ontploft.
- Tot slot is er een moment tussen hem en zijn vrouw te herkennen, wanneer deze probeert weg te lopen naar boven en Tom haar tegenhoudt. Deze laatste is ook gekoppeld aan een andere theorie die ter sprake zal komen in hoofdstuk 3.

De eerste twee momenten kunnen echter ook verklaard worden aan de hand van de routine activiteiten theorie. In deze theorie van Cohen en Felson gaat het om de situatie, het doelwit en de afwezigheid van bescherming of toezicht. Tom Stall koos ervoor om de situatie naar zijn eigen hand te zetten door de doelwitten uit te schakelen. Hij was ervan overtuigd dat er geen toezicht was en dat er niet van buitenaf ingegrepen zou worden. Maar een beter voorbeeld zou echter de één na laatste scene zijn. Tom gaat als Joey terug naar zijn broer en schakelt hem en zijn handlangers uit. Hij creëerde de situatie, wist wat zijn doelwit was en wist ook zeker dat hij hun kon aanpakken zonder repercussies.

2. CULTUREN EN ETNICITEIT

In de film is er sprake van enkele subculturen. Ten eerste wordt duidelijk dat er een andere cultuur heerst in dorpen dan in steden en dat de twee moorddadige overvallers van dorp naar dorp trekken, omdat zij hierdoor minder snel betrapt zullen worden voor hun daden. Het is ook op deze manier hoe Joey zijn nieuwe leven als Tom Stall is begonnen, zodat hij met rust gelaten kan worden. Door zijn heroïsche acties, raakt hij nationaal bekend waardoor hij weer in aanraking komt met een subcultuur waar hij dacht afscheid van genomen te hebben.

Uit de conversaties uit de verschillende personages blijkt dat Joey en zijn broer Richie onderdeel waren van een maffiagroep. Er kan aangenomen worden dat zij hierbij zijn gekomen omdat ze het minder goed hadden en voorruit wilden komen. De subcultuur waar zij toen in belandden was er één die een crimineel oogmerk had (de maffia). Dit is de eerste type van de drie mogelijke subculturen volgens Cloward en Ohlin. Vanuit deze subcultuur werden de personages geleerd hoe ze hun handelingen moesten verrichten. Zo werden Joey en Richie op jonge leeftijd geleerd hoe ze moesten moorden en wat allemaal noodzakelijk was om voorruit te komen. Deze vorm van leren wordt beschreven in de *differential association theory* van Sutherland. Volgens deze theorie moet er voldaan worden aan de vragen: “Wordt crimineel gedrag aangeleerd?”, “Wordt dit gedrag aangeleverd in intieme, persoonlijke groepen?”, “Worden er technieken geleerd om dit gedrag uit te voeren en de motieven die hierbij horen?”, “Is er een specifieke richting van motieven en driften, die gevorm worden door definities of wetten die positief of negatief kunnen uitpakken?”, “Is er sprake van een overmaat aan definities die positief zijn ten aanzien van wetsovertredingen boven definities die negatief zijn ten aanzien van wetsovertredingen?”, “Is er sprake van een variatie in frequentie, duur, prioriteit en intensiteit?”, “Omvat het leerproces van crimineel gedrag de mechanismen die bij dit leerproces optreden?” en tot slot “Komen door het crimineel en niet-crimineel gedrag de algemene behoeften en waarden tot uiting?”. Hoewel in de film niet antwoord wordt gegeven op al deze vragen, kan aangenomen worden dat al deze vragen positief beantwoord kunnen worden. Immers is het gedrag van hun aangeleerd binnen de groepering waar zij zich in bevinden. Ze leren hoe ze moeten moorden, waarbij Joey zelfs verder gaat dan hun aangeleerd wordt. Ze worden gestimuleerd in hun handelingen en (afhankelijk van de situatie) verschilt dit in frequentie, duur, prioriteit en intensiteit. De broers zijn niet continu bezig met moorden, maar doen dit alleen wanneer dit in hun voordeel is. Tijdens al deze handelingen komen de behoeftes van Richie en Joey naar voren, in de film zijn twee voorbeelden te onderkennen. Namelijk Richie die Joey moet opruimen zodat hij leider kan worden en Joey die alles op alles zet om in vrede te kunnen leven.

Vanuit het oogpunt van etniciteit zijn in deze film geen relaties te vinden die crimineel gedrag zouden kunnen verklaren. Om dit hoofdstuk met een opvallende observatie af te ronden; de film *A History of Violence* kende niet één gekleurde personage.

3. DIVERSITEIT EN GESLACHT

Onder diversiteit welke als grondslag kan liggen tot crimineel gedrag wordt verstaan de identiteiten die terug te vinden zijn in verschillende populaties lokaal, nationaal of wereldwijd. Er kan sprake zijn van diversiteit in leeftijd, geslacht, buitenlanders, geloof, rijk arm, etc. Dat deze kenmerken invloed hebben op crimineel gedrag, daar zijn de meeste wetenschappers het wel over eens. Of dit te herkennen is in de film, dat is echter een lastigere opgave. In de film komen maar enkele subtiele hints naar voren die eventueel gerelateerd kunnen worden tot crimineel gedrag welke ontstaat uit diversiteit.

- In de scene waar agent Sam de maffialeden en Carl Fogarty tegenhoudt, geeft Sam aan dat hij zijn dorp graat rustig houdt en geen problemen met buitenstaanders wilt hebben. Dit impliceert dat een buitenstaander per definitie verdacht is, ongeacht of hij zich goed gedraagt. Dit komt overeen met de gedachtegoed van Bauman uit 1991.
- Wordt bovenstaande gecombineerd met de openingsscène, waarin juist de twee moorddadige overvallers bewust kiezen voor kleine gemeenschappen, waardoor ze minder opvallen, dan is duidelijk dat in het gedachtegoed verweven zit dat dorpen kleinschalig zijn, een hechte gemeenschap waar een ieder elkaar kent en waar buitenstaanders het lastiger hebben om te kunnen participeren in de maatschappij. Het voordeel is, in het geval een persoon al crimineel gedrag vertoont, dat hij minder snel geconfronteerd zal worden, tenzij de gemeenschap expliciet naar deze persoon zal wijzen.

Dit voorbeeld is echter vergezocht en gebaseerd op aannames die niet bevestigd kunnen worden aan de hand van de film alleen. De aannames worden echter gedaan aan de hand van het beeld wat bestaat omtrent dergelijke gemeenschappen (dorpen versus grote steden) en is daardoor wel aannemelijk.

Tot slot is in de film één scene te onderkennen als het gaat om geslacht. In de scène nadat Edie Tom indekt tijdens een gesprek met Sam, ontstaat er een worsteling tussen de twee. Tom weet zich op dat moment niet te beheersen en probeert haar bijna te wurgen. Dit slaat echter om tot een verkrachtingsscène, hoewel de gemiddelde kijker dit niet zo zal ervaren. Dit heeft te maken doordat de manier hoe deze scene zich afspeelt de kijker het idee krijgt dat dit “normaal” is en dat dit “hoort”. Onvrijwillige seks is ongeacht het hebben van een huwelijk gelijk aan verkrachting. Edie ervaart dit echter niet zo en onderneemt geen actie hierop, misschien door schaamte, misschien door loyaliteitsgevoel jegens haar man. Echter volgens de ervaringen van Walby en Allen uit 2004, zou deze scène gecategoriseerd worden als zijnde verkrachting.

4. JEUGD

De film kent alleen scènes waarin de zoon van Tom, Jack, in conflict raakt met een klasgenoot. In een eerste confrontatie is Jack zijn “tegenstander” te slim af, waardoor hij wegloopt. Later volgt er nog een confrontatie waarin Jack zichzelf niet kan beheersen. Op dat moment komen zijn emoties en agressie tot uiting wanneer hij 2 klasgenoten bijna het ziekenhuis in slaat. Deze uitpatting is een gevolg van peer pressure zoals beschreven is door Warr in 2002 en Moffit in 1993. Het is niet Jack die “fout” gedrag vertoont, maar juist de klasgenoten die elkaar stimuleren om Jack aan te pakken. De twee jongens staan bekend als “sport jocks” en vertonen een lage intelligentieniveau. Dit zorgt ervoor dat hun IQ onder gemiddeld is en zij een hoger risico lopen om afwijkend gedrag te vertonen voor hun 30^e levensjaar. Stattin en Klackenborg-Larsson ontdekten in 1993 dat hiertussen een verband was (lage IQ en afwijkend gedrag) en kon aan de hand hiervan voorspellen dat een persoon dergelijke (criminele) confrontaties ooit zouden begaan. Ook deze theorie is herkenbaar bij de twee klasgenoten van Jack.

Jack reageert uiteindelijk wel op de pesterijen en verliest hierbij zijn zelfbeheersing. Dit terwijl hij wijs is voor zijn leeftijd en in staat is zich rustig te houden, zie hiervoor de eerste confrontatie in de kleedkamers tussen hem en de klasgenoten. Het feit dat hij zich uiteindelijk niet meer kan inhouden en reageert op zijn impulsen, resulteert dan ook in een vechtpartij, waarbij de klasgenoten het moeten afleggen. Zijn impulsiviteit komt voort uit het niet nadenken over de gevolgen. Hoewel hij er geen spijt van heeft (dit blijkt uit het gesprek met zijn vader Tom), komt naar voren dat hij niet nadacht toen hij het deed. Dit is één van de oorzaken die ervoor kunnen leiden dat iemand impulsief actie onderneemt volgens Blackburn (1993) en Pratt *et al.* (2002).

Wordt er verder gekeken, dan komt uit de scène tussen Richie en Joey ook naar voren hoe hun jeugd bijgedragen heeft aan hun crimineel gedrag. Zo vertelt Richie doodleuk dat hij zijn broertje Joey probeerde te stikken toen hun moeder bevallen was en dat Joey al vanaf zijn jongere jaren moorden pleegde op manieren die afweken van “de standaard manier van doden”. Dit wijst erop dat criminaliteit binnen de familie als normaal wordt beschouwd en dat zij hiermee zijn opgegroeid. Volgens McCord (1977) volgen kinderen hun ouders, dus als zij crimineel gedrag vertonen, dan zullen de kinderen dit overnemen. Andere theorieën, zoals dat van Farrington *et al.* ondersteunen deze bewering. Over hun verdere opvoeding wordt echter niet veel verteld, behalve dat ze onderdeel waren van een criminele organisatie (waarschijnlijk een maffiagroep, welke onderdeel maakte van een grotere groep). In dat geval spelen theorieën van Sutherland (differentiële associatie), Hirschi (sociale controle) en Cohen (subculturen) ook een rol. Deze theorieën leggen elk uit hoe ze bijdragen aan de ontwikkeling van een persoon. In het geval van Tom en Richie werd met de paplepel het leven als crimineel gestimuleerd, zij leefden binnen een criminele organisatie (de maffia) en hadden weinig binding met de maatschappij. Er zou gesteld kunnen worden dat een betere bodem niet bestaat om uit te groeien tot crimineel.

5. GEWELD EN STIMULERENDE MIDDELEN

Moorden staat centraal in de film en de regisseur schroomt ook niet om dat duidelijk in beeld te brengen. Vanaf de openingsscène tot de één na laatste scene uit de film vallen er doden. De eerste doden komen voort uit de handen van Leland en Billy die moorden om hun doel te bereiken. Hun doel is in de eerste instantie onduidelijk, maar wanneer ze een poging wagen om Tom's restaurant te beroven, dan blijkt het motief een te kort aan geld te zijn. Zij plegen dus gewapende overvallen als professionals, zoals Matthews (2002) dit in zijn theorie beschrijft.

Anders is het voor de moorden die gepleegd worden door Carl, Richie en Tom. Carl vermoordt Tom bijna, maar wordt tegengehouden door Jack. Jack vermoordt Carl uit zelfverdediging omdat hij geen andere mogelijkheid ziet om zijn vader te beschermen. Volgens Grabczynska (2009) rechtvaardigt zelfverdediging niet het recht om het leven van een ander af te nemen. Helaas bestaat omtrent het onderwerp 'zelfverdediging' nog te weinig theorie om het gedrag van Jack goed te kunnen verklaren.

Carl kan getypeerd worden door Mitchell in de categorie die zijn slachtoffers kent. Hetzelfde geldt ook voor Richie (die zijn eigen handlanger neerschiet) en Tom, die zowel Carl als Richie vermoordt. Al deze moorden zijn te verklaren door onenigheid, onenigheid die Carl en Richie hebben met Tom. Door de handelingen die deze drie personages verrichten, worden zij gekenmerkt als zijnde seriemoordenaars. Volgens Gresswell & Hollin (1994) zijn seriemoordenaars op te delen in een viertal groepen, namelijk; *visionary*, *missionary*, *hedonistic*, en *power and control*. In het geval van Carl en Richie moorden zij vanwege de macht en controle die ze willen behouden en uitoefenen.

Joey als voormalig huurmoordenaar is iemand waar zij nog mee moeten afrekenen, omdat hij hun in de weg heeft gezeten. Vanuit het oogpunt van Joey moordde hij eerst uit lust (hij had immers rare manieren om een moord te plegen) en waarschijnlijk ook vanwege macht (hij was immers ook lid van dezelfde groepering). Echter in zijn nieuwe identiteit als Tom, moordt hij om zijn gezin en vrienden te beschermen en om in vrede te kunnen leven. Hij heeft het idee dat hij ertoe gedwongen wordt om te moorden, terwijl hij zelf probeert vrede te sluiten met zijn broer. Met dit in het achterhoofd houdende, vallen zijn meerdere moorden te scharen onder *missionary*, waarin het zijn doel is "de wereld" (lees: de wereld waarin hij leeft) te helpen.

In de film gebruiken de verschillende personages ook stimulerende middelen. Zo maakt Jack gebruik van wiet en drinken Richie en Joey / Tom beiden alcohol. Het gebruik van deze stimulerende middelen hebben echter niet als gevolg dat het crimineel gedrag voortbrengt.

6. ORGANISATIE EN GEORGANISEERDE MISDAAD

Dat de film een relatie heeft met georganiseerde misdaad, zal niemand ontkennen. Echter wordt er voldaan aan alle kenmerken om te kunnen spreken over georganiseerde misdaad? Om dit te controleren dient de definitie erbij genomen te worden. De definitie is op te delen in een verplichte deel waaraan voldaan moet worden en een optionele deel. Volgens het verplichte deel moet er voldaan worden aan:

- Een samenwerkingsverband tussen twee of meer personen; samenwerking tussen Richie, Carl en de handlangers (en vroeger ook met Joey).
- Een langere periode van tijd; Sinds hun jeugd (Richie en Joey) namen zij deel aan de groep.
- Bezigheden met ernstige criminele activiteiten; Niet duidelijk welke criminele activiteiten ze uitvoerden, maar moord was er in ieder geval één van.
- Het doel moet winst en/of macht zijn; Winst komt naar voren in de vorm van het huis, de auto's en de kleding die Richie, Carl en zijn handlangers hebben en dragen of dat dit ook een doel is wordt aangenomen gezien hun levensstijl. Macht speelt ook een rol. Dit komt duidelijk naar voren wanneer Richie aan Joey verteld waarom hij zo'n hekel heeft aan het gedrag van Joey. Richie wilt omhoog klimmen binnen de maffiaorganisatie. Zijn doel was hierbij leider te worden van de gehele groep.

Aan alle bovengenoemde verplichte kenmerken wordt voldaan en dus kan er gesproken worden over een organisatie die doet aan georganiseerde misdaad. Nemen we de optionele kenmerken ook mee, dan moet er voldaan worden aan:

- De organisatie kent een arbeidsverdeling; In de film is er een duidelijke taakverdeling, zo heeft Carl een eigen chauffeur en iemand die hem assisteert in zijn handelingen. Bij Richie is er ook sprake van een "loopjongen" die Joey ophaalt en "thuis" brengt, naast de handlangers die naar alle waarschijnlijkheid ook een rol hebben.
- De organisatie kent een hiërarchische indeling; Dit komt naar voren in de verhouding tussen Carl en zijn handlangers en Richie en zijn handlangers. De handlangers voerden hun bevelen uit, ongeacht wat ze moesten doen.
- De organisatie maakt gebruik van geweld en intimidatie; Het perfecte voorbeeld hiervan is wanneer Carl hun gezin bedreigt door ze steeds te volgen en te intimideren of door middel van geweld, wanneer ze Jack als gijzelaar nemen.
- De organisatie kent een zakelijke / commerciële structuur; De houding van Richie, Carl en Joey zijn allemaal zakelijk. Dit is te merken doordat ze een relatief simpele doch duidelijke houding tegenover elkaar nemen. Of er sprake is van commerciële gewin, komt in de film echter niet naar voren.
- De organisatie is betrokken bij witwaspraktijken; Dit komt niet tot uiting in de film.
- De organisatie is internationaal opererend; Dit komt ook niet tot uiting in de film.
- De organisatie heeft invloed in politiek, media, economie en strafrechtelijke instituties; Ook dit laatste punt komt niet tot uiting in de film.

Als alle punten en kenmerken doorgelopen wordt, dan blijkt er sprake te zijn van een organisatie die georganiseerde misdaad pleegt. Uit onderzoek van Cressey (1969) komt naar voren dat wanneer deze punten ook nog eens te beschouwen zijn als lijnmanagement, waarin verticaal aangestuurd wordt en op horizontaal niveau gecoördineerd, dat er sprake is van een officiële versie van Italiaanse-Amerikaanse Maffia. In de film is dit duidelijk te herkennen door verticale aansturing via Richie en horizontale coördinatie door Carl (en handlangers).

CONCLUSIE EN ADVIES

Een advies geven aan de hand van vertoonde crimineel gedrag in de film *A History of Violence* is vragen naar een oplossing die moet bijdragen aan wereldvrede. Daar waar mensen mogelijkheden zien om zichzelf (op een verkeerde manier) sterker te maken, zal crimineel gedrag het resultaat zijn. Hebben meerdere mensen hetzelfde beeld of ideaal voor ogen, dan krijg je te maken met groeperingen die zich organiseren om hun doel te kunnen bereiken.

In de film is er sprake van één echte oorzaak, waardoor verschillende criminele handelingen (moord) worden verricht. Deze oorzaak is de organisatie die georganiseerde misdaad tot uitvoer brengt. Of het nu Leland en Billy zijn, die samen op rooftocht gaan, of de maffiafamilie waar Carl, Richie en Joey onderdeel van zijn. Alles is hiernaar terug te brengen.

Het zijn deze organisaties die bepaalde gedragseigenschappen stimuleren, een persoon ontwikkelen en aanzetten tot crimineel gedrag. Vervolgens komen dergelijke personen terecht in een groep waarbinnen een aparte cultuur geldt, een cultuur die zelfs door de buitenwereld het liefst genegeerd wordt. Hierin wordt hun gedrag verder gestimuleerd wat uiteindelijk resulteert in de (gewelddadige) handelingen die ze verrichten. Worden ze onderdeel van een organisatie die zich bezighoudt met georganiseerde misdaad, dan ontstaat er een loyaliteit tot deze groep. Een uitweg wordt hierdoor lastiger. Is er vervolgens ook sprake van stimulerende middelen, dan ontstaat er zelfs een extra afhankelijkheid, waardoor andere uitwegen niet meer bestaan.

Joey waagde zich hier echter wel aan. Uit de verschillende scènes blijkt dat het hem jaren gekost heeft om de criminele wereld te doen geloven dat hij niet meer leeft. Met zijn nieuwe identiteit probeert hij zijn criminele verleden achter zich te laten en een nieuw leven te beginnen. Wanneer hij door omstandigheden bekendheid vergaart, volgt de criminele wereld, waar hij onderdeel van was, snel. Dit is dan ook het punt waar mogelijkheden zijn om crimineel gedrag tegen te gaan of om crimineel gedrag te voorkomen.

In één van de scènes vraagt agent Sam of Tom niet onderdeel is van een getuigenbeschermingsprogramma. Dergelijke programma's zijn bedoeld om een nieuw leven te kunnen beginnen, als een persoon meewerkt om een crimineel (of een criminele organisatie) te veroordelen. Maar waarom is dit alleen mogelijk wanneer iemand beschermd moet worden? Waarom is dit niet mogelijk wanneer een (voormalige) crimineel wenst uit de criminele wereld te stappen? Moet hier dan geen ondersteuning aan geboden worden? Is het niet mogelijk dat zo iemand als klokkenluider kan bijdragen tot de arrestaties en veroordelingen van andere gevaarlijke criminelen en zelfs criminele organisaties? Het antwoord hoeft niet zo moeilijk te zijn, als de verschillende theorieën graag doen geloven. Met kleine stapjes kunnen individuen geholpen worden, met als gevolg dat aanpak van andere criminelen bespoedigd wordt. Een criminele organisatie die overal in de maatschappij verankert zit, laat zichzelf niet zo gemakkelijk tegenhouden. Wanneer individuen zoals Joey / Tom geholpen kunnen worden, ook al kost het de overheid in eerste instantie veel, dan is het uiteindelijke resultaat het meer dan waard.

BRONNENLIJST

Cronenberg, D. (Regie). (2005). *A History of Violence*. [DVD]. Hilversum: Entertainment One.

Grabczynska, A (2006). *Killing is Self-Defence*. *Journal of Criminal Law and Criminology*

Maguire, M, Morgan, R, Reiner, R (2007), *The Oxford Handbook of Criminology*. Oxford: Oxford University Press

Mclaughlin, E & Muncie, J (2006), *The SAGE Dictionary of Criminology*, London: SAGE Publications Ltd.

Warr, M (2002), *Companions in Crime: The Social Aspects of Criminal Conduct*, Cambridge: Cambridge University Press